

RÜHRMICHNICHTAN!

Der Kugelbrenner, dieses
 umlaufene Zeitzeug, vielverkreister
 Mittelpunkt unserer Ellipse, stand.
 Stand, verharrte, schon schräg,
 im Mittag. Rührte sich nicht. Nahm
 keine Nacht. Anders gesagt
 und weil auch das Ungewöhnliche
 sich ebenerdig sagen läßt
 (wenn du es nicht versuchst, wirst du nie wissen
 was du vermagst) und alle Rede
 ein Überfluß von Mißverständigungen
 und jedes Wort noch eins zuviel ist: Die Sonne
 hing, mit Vor- und Nachher festgenagelt
 wie wenn vom Film das Rähmchen Jetzt
 zum Standbild stockt. Verweile doch;
 was war, ist nicht zu ändern. Nur,
 die Rückschau tönt die Färbung des Blicks
 um und möchte aus petrifiziertem
 Bodensatz Prophezeiungen ziehn für künftigen
 Loger, auf den alten drauf. – Die Sonne,
 als wären die Meereswellen zu
 Kristallen erstarrt, die Sonne stand
 und scherte sich den Dreck um Drum und Dran
 des Sphärensangs um sie herum,
 der, hör ich, lautlos braust.

NEDOTÝKATI SE!

Kulový hořák, tato
 obíhaná očitost času, obletitý
 střed naší elipsy, stál.
 Stál, setrvával, už v úkosu,
 v poledni. Nehýbal se. Nedával
 si obzor na noc. Jinak řka
 a jelikož i neobyčejné
 lze říci při zemi
 (pokud to nezkusíš, nezvíš nikdy,
 čeho jsi s to) a veškerá řeč
 je řečištěm nedosrozumění
 a každé slovo už slovem navíc: Slunce
 viselo, přibito svým Před a Pak,
 jako když na filmu políčko Nyní
 ustrne. Prodli jen;
 co bylo, nezměníš. Jenže
 ohlédnutí zbarvuje pohled
 a z petrifikované sedliny chtělo by
 dolovat prorocství pro budoucí
 lógr, na starém. – Slunce,
 jako kdyby mořské vlny
 ztuhly do krystalů, slunce stálo
 a houby se staralo o humbuk
 zpěvu sfér vůkol,
 který, slyš, šumí bez hlesu.

Die Post bummelte; Funk und Fernseh
 dösten im Halbstreik, die Fluglotsen schoben
 Dienst nach Vorschrift. Die Presse druckte
 die pure Wahrheit je nach Standpunkt,
 besser, man weiß, was man glaubt, als daß
 man glaube zu wissen. Wir delegieren unsere
 Sicherheit an Sicherheits-
 Organe, die nicht die unsern, die uns
 nicht gewachsen sind: keiner mehr kann was
 für sich, wie erst für andre: er,
 der Keine-wie-andre, sieht, wie man's ihm sagt,
 sieht aus wie man's ihm vormacht, be-
 nimmt – pardon, verhält sich wie man's
 ihm einflößt, spart sich den Kopf,
 kriegt Meinung, Mode, Habitus in sauberer
 Verpackung gebrauchsfertig vermittelt, wird
 zur Bandschleife getrullt und gedrillt,
 verwechselbar, ersetzbar, – kein
 Affe äfft wie er, der so
 lange alles Vorgebilderte,
 Vorgesagte, Vorgeschiedene
 und Vorgedruckte (wenn er noch lesen kann)
 schluckt und wiedergibt, bis er einen Sinn
 er-findet darin: er, der gekaufte
 Käufer, der ver-waltete Mensch...

Manche freilich

fanden, er habe sich unterlebt;
 aber an der Schallgrenze knallte es,
 und die Lichtgeschwindigkeit war nicht zu bändigen.
 Wie beruhigend, daß die Physik den Dingen
 auf den Grund kommt und nicht

Pošta se flákala; rádio a televize
 dřímaly v polostávce, letoví dispečeri
 posouvali službu dle předpisů. Tisk tiskl
 nicnežpravdu vždy dle stanoviska,
 raději vědět, čemu věříme, než
 věřit, že víme. Delegujeme svou
 bezpečnost na bezpečnostní
 orgány, jež nejsou naše, jež nám
 ani nás nedorostly: žádný už nemůže
 za sebe, což teprv za druhé: on,
 ten Kdežpakdruhý, vidí, jak mu řeknou,
 vypadá, jak mu předvedou, po své trati se
 krade – pardon, chová, jak ho
 navedou, hlavu si nechává od cesty,
 naservírují mu mínění, módu, postoj
 v bezvadném balení ihned k použití,
 kroutivá krouživá páska,
 zaměnitelná, nahraditelná – žádná
 opice se neopičí jako on, který vše před-
 zobrazené, předříkané, předepsané,
 předtištěné (svede-li ještě číst)
 tak dlouho polyká a přeličuje,
 až v tom vy-najde
 smysl: on, ten koupený
 kupec, správcovaný člověk...

Leckdo ovšem

shledal, že se podžil;
 leč na zvukové bariéře to prásklo,
 a rychlost světla se vymkla z rukou.
 Jaká úleva, že věcem
 se fyzika dostává k jádru, a ne

ihnen dahinter; während die Psychologie Unten mit Hinten verwechselt – den Arsch mit dem Bodensatz, sozusagen, wozu der Körper verführt – und aus dem After weissagt, den sie betrachtet: Das heißt sie Weltanschauung.

Es sommerte träg. Den Vögeln ging die Luft aus, die Fische litten Durst. Was kost' die Nächstenliebe heut'? Die Wetterwarte verweigerte die Auskunft, sicher ist nie. Es wütet nämlich der Friede aller gegen alle, da schütze uns, was schützen kann. Wenn kann.

Der Terror

nahm proportional zur Bevölkerung zu und büßte an Schlagzeilenansehen ein wie diese: mehr gilt weniger, und umgekehrt. Ein Leben ist soviel wert wie es abwirft – ein weiterer Trugschluß nach dem Gesetz von der Erhaltung der Energie im Verbrauch –, und alles Reproduzierbare untersteht den Regeln der Inflation. Es unterstand nicht mehr, es unterlag. Technik entsorgte die lädierte Natur. Da und dort krachte ein Konzern, ein System oder sonst ein Körper, rattlete sich oder rattlete nicht, Wirtschaft ist keine Wissenschaft, ist Theorie und *trial and error*, ein Glaube mit Risiko, wie jeder Glaube, manchmal, vielleicht, trifft er zu. Als Formel?

na kobytku; kdežto psychologie si plete spodek se zadkem – prdel s sedlinou, takříkajíc, k čemuž ji zavádí tělo – a prorokuje z řiti, kterou nahlíží: Tomu pak říká světonázor.

Líně se letnilo. Ptákům docházel vzduch, ryby lekaly žízní. Co bratru stojí láska k bližnímu dnes? Předpověďna počasí odepřela zprávu, jisto je nikdy. Běsní totiž mír všech proti všem, ochraňuj nás, co jen chránit může. Může-li.

Teror

rostl proporcionálně s obyvatelstvem a jeho respekt se tratil pod palcovými titulky jako: více znamená méně, a naopak. Život stojí za to, co vynese – další mylný závěr dle zákona zachování energie u spotřeby –, a všechno reprodukovatelné spadá pod zákonitosti inflace. Nespadalo už, podléhalo. Technika likvidovala zrasovanou přírodu. Tu a tam se složil koncern, systém či jiné těleso, zvedlo se zas anebo zvadlo, hospodaření není vědaření, je teorie a *trial and error*, víra s rizikem, jako každá víra, někdy, snad, případná. Jako vzorec?

Der Zinsfluß ist gleich dem echten Zins-
Gewinn – seit hundertfünfzig Jahren
konstant rund drei Prozent – plus
Inflationsrate, abzüglich der Zuwachsrate
des Bruttosozialprodukts, – bitte,
rechnen Sie nach; die Rentabilität
des goldenen Zweigs, des Lebens grauer
Baum.

Hier starb man Hungers, dort
an Darmverschlingung oder aneinander,
vielerorts am Régime und in Belfast
seit vierhundert Jahren an der Konkurrenz
zweierlei Spielarten einer Religion
oder am Besitz der Bodenrechte,
was beinah aufs gleiche kommt (siehe
wo man will), für Gott oder an ihm, für
Geld oder daran, und natürlich auch natürlich,
wenn Sterben überhaupt natürlich sein muß,
sein kann; die Namen hier so stellvertretend wie
die Todesursachen. Ich wüßt' auch nicht,
daß einer mit vollen Taschen lieber stürbe
als mit leeren.

Man giftete sich
pro forma und griff zur Seife
wie Pontius zu Pilatus. Rosen-
fingerige Euphemismen grassierten
in Wort und Tat, wie Sondermüll;
hochgestapelter Wohlstand stieß
Abfall-Lawinen ab, die zu verkraften
Kraft und Verstand überstieg. Wie
verschlankt man Lawinen? Schenken

Úroková míra se rovná pravému úrokovému
zisku – po stopadesáte let
konstantně kolem tří procent – plus
míra inflace, po odečtení tempa růstu
hrubého národního produktu – račte
si to přepočítat; rentabilita
zlatého odvětví, života šerý
strom.

Zde se umíralo hlady, onde
na zauzlení střev anebo navzájem,
mnohde na régime a v Belfastu
po čtyři sta let na konkurenci
dvojí tváře téhož náboženství
či na vlastnictví pozemkových práv,
což vyjde bezmála nastejno (stačí
se rozhlédnout), pro Boha či naň, pro
peníze či na ně, a přirozeně i přirozeně,
pokud umírání vůbec musí, vůbec může
být přirozené; jména vesměs tak zástupná jako
příčiny smrti. Také bych nevěděl,
že by kdo s plnými kapsami umíral raději
než s prázdnými.

Lidstvo prskalo
pro forma a sahalo po mýdle
jako Pontius po Pilátovi. Růžovo-
prsté eufemismy se šířily
doslova i do puntíku, jako speciální odpad;
vysoko navrstvený blahobyť vyměšoval
laviny haraburdí, jež zvládnout
přesahovalo rozum vlád. Jak
zeštíhlit lavinu? Věnujte

Sie mir eine Stunde. Alles
hat seinen Preis, nichts
einen Wert; gäbe es einen, er
hätte keinen und niemand. –
Ich habe die Geschichte nicht erfunden,
sie kommt schon ganz von selbst und geht auch so.

Fernseher drehten durch, bekannten
Farbe und verloren sendungsbewußt
das Gesicht. Nachbarin, euer Täschen.
Die Folter ging in die Tages-
Ordnung über, und umgekehrt. Erpressung
blühte als Mädchen für alles, Getriebe
schmiert man, weißt du was, so schweig.
Flüssige Kohle wurde zum goldenen
Wohlgeruch Arabiens, ist ein Tropfen
persischen Rosenöls darin, Nachbar,
deine Spritze. *Il resto non dico.*

Der Intellekt

kam sich nicht nach: bestritt sich, meinte,
behauptete, schielte nach Zahl und Statistik,
gab sich mit Brusthall pragmatisch und positiv,
gab sich kompetitiv, tat kompetent,
gab sich in Sekten auf oder schluckte Tabellen,
übergab sich in Wörtern und hatte nichts zu sagen.
Sex, filmblau im Gesicht, lockte
keinen Schwanz mehr vor die Leinwand,
selten darunter; der leibhaftige Akt –
im Glücksfall ein grobes Niesen des Unterleibs
(Ausschüttung von Adrenalin in die Blutbahn
zur Lockerung inner-, manchmal auch zwischen-
menschlicher Spannungen, *une convulsion grossière,*

mi hodinu. Všechno
má svou cenu, nic
hodnotu; kdyby nějaká byla,
neměla by žádnou a nikoho. –
Já jsem tu historii nevynalezl,
jistěže přichází sama a také tak půjde.

Televizní aparáty to vzdaly, přiznaly
barvu a u vědomí svého poslání
pozbyly tvář. Sousedko, tobolku.
Muka vstoupila na denní
pořádek a naopak. Vydírání
vzkvétalo co děvče pro všechno, mašinu
mazat, víšlivo, mlč.
Z tekutého paliva se Arábií line
zlatá libovůně, je-li v ní kapka
perské růžové esence, sousede,
stříkačku. *Il resto non dico.*

Intelekt

nestíhal sám sebe: měl mínění, tvrdil se tvrzením,
šilhal po čísle a statistice, prsními tóny
se stavěl pragmaticky pozitivně,
se tvářil kompetitivně, hrál kompetenci,
se vyvracel v sektách nebo polykal tabulky,
zvracel slova a neměl co říci.
Sex, filmově zmodralý ve tváři, už nezlákal
před plátno jediný ocas,
zřídka kdy pod něj; tělesný akt –
v lepším případě chraplavé kýchnutí podbřišku
(adrenalin vylitý do krevního oběhu
za účelem uvolnění niterného, někdy i mezi-
lidského napětí, *une convulsion grossière,*